

ת"פ 16495/08/13 - מדינת ישראל נגד עלמזווד היילה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 16495-08-13 מדינת ישראל נ' מתיקו ואח'
תיק חיצוני: 0-5230-20130-1328

בפני	כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	2. עלמזווד היילה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי ציטיאווט

הנאשם בעצמו

החלטה

נרשמה הודאתו של הנאשם בעבירות של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב.

לכתחילה הוגש כתב האישום נגד שני נאשמים, אולם המאשימה חזרה בה מכתב האישום ככל שהוא נגדע לנאשמת 1 והכתב האישום בעניינה נמחק.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום עבד הנאשם כקופאי ב"מחסני כמעט חינום".

בתאריך 11/12/13 רכשה המתלוננת מספר מוצרים בקופה בה עבד הנאשם ושכחה על הדלפק את כרטיס האשראי שלה.

לקוח אחר אשר מצא את הכרטיס, מסר אותו לנאשם 2, אשר הניחו בקופה. בשעת לילה, בתום המשמרת, נטל הנאשם את הכרטיס, נפגש עם הנאשמת ועם אדם נוסף והשלושה הגיעו לחנות "מדינייט" ברחובות. השלושה רכשו בחנות בקבוק וודקה ובקבוק אקסל בשווי של ₪ 109 ושילמו באמצעות כרטיס החיוב, כאשר

הנאשמת חתמה על הקבלה בשם "אביבה".

הנאשמים ניסו לעשות שימוש נוסף בכרטיס לצורך רכישת 3 קופסאות סיגריות, אלא שהמוכרת חשדה בהם וביקשה כי יציגו בפניה תעודה מזהה.

הצדדים עתרו במשותף שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות וכן התחייבות ועוד ציינו כי הנאשם הרים תרומה של 500 ₪.

בעניינו של הנאשם נערכו שלושה תסקירי שירות מבחן.

הנאשם רווק מתגורר עם בני משפחתו, עובד בעבודת מזדמנות ובעיקר בעבודת ניקיון.

הנאשם ציין כי לא שירת שירות צבאי וסרב לפרט את הסיבות ומאידך ציין כי הוא מעוניין לשרת בשירות לאומי, וכי העובדת הסוציאלית המלווה אותו מנסה לשלב אותו בתכנית מתאימה, אך עד היום לא התקבל לתכנית כלשהי.

באשר לעבירה הנוכחית ציין הנאשם כי התקשה לעמוד בפיתוי ולווסת את דחפיו וקשר את מעשיו למצוקה כלכלית ממנה הוא סובל, אך התקשה להבהיר את בחירתו לרכוש וודקה בכרטיס. הנאשם תאר כי הוא חושש מההליך המשפטי ושירות המבחן ציין כי לא ברור עד כמה הוא מבין את חומרת מעשיו ועד כמה הוא מסוגל לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת.

שירות המבחן ציין את שיתוף הפעולה החלקי של הנאשם ועל כן לא בא בתסקיר הראשון בהמלצה בעניינו.

מאחר שב"כ הנאשם טען כי הבהיר לנאשם את חשיבות הרתמותו להליך טיפולי ומאחר שהנאשם התחייב לשתף פעולה באופן מלא עם הליך כזה, ניתנה לו הזדמנות נוספת לפניה אל שירות המבחן.

במהלך הארכה שניתנה קיבל שירות המבחן דו"ח מגורמי הרווחה אשר טיפלו בנאשם. הסתבר כי בחודש מרץ 2014 הוצע לנאשם להשתלב בשירות לאומי בתכנית ייחודית המיועדת לנוער בסיכון המלווה על ידי גורמי טיפול. על מנת להשתלב במסגרת זו היה על הנאשם להשתלב בעבודה מסודרת וכן להחזיר חובותיו לבנק ולחברת הסלולר.

לאחר מספר חודשים בהם נעזר במסגרת זו, במאי 2014 חדל הנאשם מלהגיע לפגישות עם העובדת הסוציאלית וזאת לדברין מאחר שאינו נזקק לעזרה חיצונית.

להבנת שירות המבחן עד כי לא יסדיר הנאשם את חובותיו הכלכליים לא יוכל להתקבל למסגרת שירות לאומי כמתואר.

שירות המבחן סבור כי יש חשיבות רבה להמשך שילובו של הנאשם בתכנית טיפולית. הנאשם הביע עמדה אמביוולנטית באשר לנזקקותו לטיפול, אך הביע הסכמתו לשוב לטיפול במסגרת אגף הנוער בעיריה.

על אף ספקנותו של שירות המבחן באשר ליכולותיו של הנאשם ובאשר למוטיבציה שלו להשתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בפיקוח ועל הטלת צו של"צ מצומצם.

מאחר שהצדדים ביקשו לבחון את מידת השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי, ניתנה ארכה נוספת.

דיווח מהעובדת הסוציאלית המלווה את הנאשם ביחידה לשירותים חברתיים ציינה כי הוא משתף פעולה באורח מלא וכי החל מחודש ינואר 2015 החל להגיע לשיחות פרטניות באופן מסודר, משתף בקשייו ומגלה פתיחות. בחודשים האחרונים עובר הליך חיובי, החל לעבוד בצורה מסודרת, הצליח להשיב חוב לבנק וכן החלה התקדמות בהליך מועמדותו להשתלב בשירות לאומי.

לאור גילו הצעיר, נסיבות חייו המורכבות וכן היציבות שהושגה לאחרונה, המליץ שירות המבחן לשקול את ההימנעות מהרשעתו, לצד העמדתו בפיקוח והטלת צו של"צ.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1994 ולחובתו גמר דין אחד משנת 2012 בעבירות של חבלה במזיד ברכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב.

מאחר שנסיבות מקרה זה אינן תואמות לטעמי את ההלכות שנקבעו בבית המשפט העליון להימנעות מהרשעה, ביקשתי מאת הצדדים כי ינמקו את טעמיהם להסדר הטיעון.

המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם צעיר, שלחובו הסתבכות אחת נוספת קודמת בלבד, הנאשם הודה באשמה ומאז לא נפתחו בעניינו תיקים נוספים. התביעה הוסיפה שלא כטיעוני ב"כ הנאשם בדבר גילו הצעיר של הנאשם והיותו "בגיר צעיר", הרי שהיא נתנה את עיקר המשקל לכך שכתב האישום נגד הנאשמת האחרת בוטל מטעמים ראייתיים. חלקו של נאשם זה עולה על חלקה של הנאשמת, אך לא במידה ניכרת. על אף שלא מדובר בעיקרון אחדות הענישה, סברה המאשימה כי יהיה זה מן הצדק כי אף הנאשם "יזכה" בענישה מקלה נוכח מידת החסד שגילתה כלפי הנאשמת וכן נוכח ממצאי תסקיר שירות המבחן בעניינו.

התביעה סיימה הסבריה בכך כי נראה שההסדר המקל עם הנאשם יונק מדוקטרינת "ההגנה מן הצדק" שעל אף שלא היה בה כדי להביא לביטול כתב האישום, הרי שקיומה החלקי במקרה דנא מצדיק "נקיטה בענישה מקלה ויש אשר יאמרו מקלה עד מאוד".

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בבחור צעיר המבקש לסיים את לימודיו ובעבירה המצוייה ברף הנמוך של המעשים לאור שווי הרכוש. הנאשם לקח אחריות באופן מיידי.

עוד ציין ב"כ הנאשם את אופיה החד פעמי של העבירה וכי מדובר בנאשם המתחיל עתה את חייו הבוגרים ו"הרשעה עלולה ברמת וודאות גבוהה לפגוע פגיעה ממשית בסיכוייו להשתלב בחברה ולהצליח".

עוד סבר ב"כ הנאשם כי יש מקום להחיל במקרה זה את ההלכות בעניינם של בגירים צעירים ויש ליתן משקל רב לכך שמדובר בבגיר צעיר שסובל ממצוקה כלכלית ושכל עתידו לפניו.

אודה ולא אבוש, כי אין דעתי כדעתם של הצדדים.

הימנעות מהרשעה היא חריג לכלל הקובע כי משהוכח מעשה עבירה יש להרשיע את מבצעו. ניתן להימנע מכך רק בהתקיימם של שני מבחנים מצטברים זה לזה, אשר יש להוכיח את קיומם. האחד הוא כי האינטרס הציבורי לא ייפגע באופן משמעותי מאי ההרשעה והאחר כי ההרשעה תפגע באופן משמעותי בעתידו ובשיקומו של הנאשם, כאשר נקבע לענין מבחן זה כי על הפגיעה להיות קונקרטית ומוחשית ולא עתידית וערטילאית.

בעניינינו מדובר בקופאי שמתוקף עבודתו נמסר לו כרטיס חיוב אשר הותירה מתלוננת שרכשה מוצרים במקום. ואכן תחילה מילא הנאשם את חובתו ואת האמון אשר ניתן בו והניח את הכרטיס בקופה. ואולם לאחר מכן, ועם תום משמרתו, חלף שמירת הכרטיס ו/או מסירתו לממונים עליו, כפי שחייבו תפקידו והאמון שניתן בו לעשות, הוא הפר אמון זה ונטל את הכרטיס לרשותו. לאחר מכן יצא עם שניים אחרים לעשות שימוש בכרטיס זה ואת השימוש בצוותא חדא יש לראות במשנה חומרא.

לא יכולתי לקבל את דבריו של הנאשם בפני שירות המבחן כי מצוקה כלכלית עמדה ברקע המעשים. הן משום שהנאשם יצא לבצע את העבירה בצוותא חדא עם אחרים והן בשל מהות המצרכים הנרכשים שהם משקאות אלכוהוליים. הנאשם המשיך למעשה, ברכישת מוצרים בכרטיס זה והפעם סיגריות, אלא שלא עלה בידו להשלים רכישה זו עקב החשד שהתעורר בליבה של המוכרת.

הנה כי כן, האירוע הוא אמנם חד פעמי, כיוון שהמוכרת בחשדה סיימה אותו, אך מדובר באירוע מתוכנן שבוצע על ידי מספר אנשים.

עם כל ההבנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולגילו הצעיר ולהיות כל העולם פתוח בפניו ואף עם כל ההבנה לדרך שעשה על מנת להשיג יציבות תפקודית במישורי חייו השונים, הרי שיש ליתן לכך משקל בענישה, אך אין ליתן לכך משקל לענין אי הרשעה, ואין בכך כדי לענות על המבחנים שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון. לא הוכח ולו בראייתה של ראייה כי עתידו של הנאשם ייפגע בשל הרשעתו.

ועל כל אלה עלי להוסיף כי מדובר בנאשם שבעבר כבר ניתנה לו הזדמנות והליך בעניינו הסתיים בגמר דין וללא הרשעה.

כן אוסיף כי לא מצאתי להעניק משקל כה נכבד כפי שעשתה המאשימה לביטול כתב האישום בעניינה של הנאשמת. אם נעשה כך בשל טעמים ראייתיים, הרי שאין מקום להשוות בין עניינם של השניים. מסתמא, כי נגד

הנאשם היה מקום להגיש כתב אישום בעוד שככל הנראה, גם אם הדבר נלמד בדיעבד, לא היה מקום לעשות כן נגד הנאשמת.

ומכאן, שאין מקום להחלת הדוקטרינה של הגנה מן הצדק, מאחר שאין עולה החשש לאכיפה בדרגית או לנקיטת אפליה פסולה. ההשוואה היא בין שווים ולא בין שונים. והדבר ידוע.

אם סוף דבר מצאתי לקבל את הסדר הטיעון בין הצדדים, היה זה לאחר התלבטות לא קלה ומתוך העיקרון המנחה של בית המשפט העליון כי יש ככלל, לקבל הסדרי טיעון בשל כל ההשלכות שיש לכך.

על כן אני קובעת כי הנאשם לא יורשע בדינו.

על הנאשם יוטל צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של ₪ 2500 שתוקפה למשך שנה לבל יעבור עבירה נגד הרכוש.

ההתחייבות תחתם עוד היום 13/7/15, שאם לא כן יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

על הנאשם יוטל צו מבחן למשך שנה.

תרומה בסכום של ₪ 500 שהפקיד הנאשם בקופת בית המשפט תועבר למחלקת ילדים אונקולוגית בבית החולים "שניידר".

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ה, 13 יולי 2015, במעמד הצדדים.

